

Op 4 april meren we af in de marina van Aghios Nikolaos, aan de noordoostzijde van Kreta in de schitterende Mirabello baai. De marina ligt op loopafstand van het idyllische stadscentrum en heeft alle faciliteiten, zelfs WiFi, wasmachine en droger, wat wil je dan nog meer nietwaar?

Aghios Nikolaos

Ons geplande verblijf van 10 dagen, voor de duur van het verblijf van Anneke en Jan, verlengen we snel aangezien een maandcontract maar weinig meer kost.

De Zeezwaluw ligt de komende maand dus comfortabel aan het einde van het eerste ponton met zicht op de haveningang. Anneke en Jan komen morgen (zondag) vanuit Nederland ingevlogen. We kunnen vandaag nog benutten om de boot "bezoek-klaar" te maken en een verkennend rondje Aghios Nikolaos te ondernemen. Het stadscentrum met het unieke binnenmeer steelt onze harten!

Binnenmeer van Aghios Nikolaos

Bezoek uit Nederland

Zondag rond het middaguur meldt Anneke dat ze veilig in het appartement zijn gearriveerd. Het complex blijkt wat verder van de marina te liggen dan was ingeschat aan de hand van de beschikbare informatie. Ze zijn te moe en te hongerig om na de nachtvlucht en de busrit vanuit Iraklion nog de 3 km naar de marina te lopen. Als ware redders in nood wandelen we met een rugzak vol "eerste levensbehoeften" de 3 km langs de mooie kustweg naar hun appartement. Op zondag zijn de winkels gesloten, dus niet winkelen voor hen. Het appartement ligt aan een mooie kleine zij-baai van de Mirabello baai.

Eénmaal gelaafd en uitgerust, wandelen we 's middags gezamenlijk terug naar de Zeezwaluw. In de kuip in het zonnetje kunnen we weer helemaal bijpraten terwijl een koel drankje de kelen smeert.

Aangezien het appartement ver van A.N. en de marina ligt, besluiten we morgen gezamenlijk een autootje te huren voor de duur van A & J's vakantie. Dan kunnen we tochtjes landinwaarts maken. Op maandagmorgen huren wij een auto, de één-na-kleinste dus dat wordt prakken met zijn 4en en pikken An en Jan op bij het appartement.

Op tournee

De "autotour" naar de Lassithi-Hoogvlakte start en zoals gebruikelijk, de heren vóór in de auto en de dames achterin met landkaart en reisgidsen op schoot. De rit naar de hoogvlakte loopt eerst nog een stuk langs de Mirabello baai met schitterende vergezichten. Al snel klimmen we gestaag richting de voor ons liggende bergen. De vruchtbare Lassithi-Hoogvlakte (800m) is beroemd om de vele windmolens die er staan/stonden. Deze molens waren nodig om het water voor de bevoeiing van de gewassen, op te pompen.

De water windmolens

De meeste oude windmolens zijn nu vervangen door krachtige pompen, maar voor de toeristen én uit nostalgie, zijn er nog enkele werkende bewaard gebleven. Twee werkende molens staan naast een restaurant waar we hebben geluncht. Zie de foto's. Als ja-knikkers pompen ze een dikke straal water in een soort aquaduct systeem, waar het heen gaat blijft een raadsel voor ons. De 21 authentieke dorpjes op de hoogvlakte worden onderling verbonden door een rondweg, die we helemaal volgen. Op deze landelijke smalle weg zijn gelukkig geen souvenirwinkeltjes te zien en we komen amper auto's of toeristen tegen. Het is nog maar begin april en het toeristenseizoen is nog niet begonnen

Minoian cultuur opnuiven

Een auto huren zonder "oude stenen" te bezoeken is geen optie in Kreta. Dus wordt het kleine Minoian stadje Gournia (1550-1450BC), 30 km zuidoost van Aghios Nikolaos aan het einde van de Mirabello baai met een bezoek vereerd. Het middelgrote stadje ontwikkelde door zijn ligging naast de visserij, ook zee- en commerciële activiteiten. Maar ook de veehouderij op de vruchtbare grond en handwerkslui in de stad (tijdens opgravingen zijn veel gereedschappen gevonden) vonden er een middel van bestaan.

Uitzicht vanaf de ruïnes van Gournia over de Mirabella baai

Naast de ruïnes van Gournia-stad liggen 2 begraafplaatsen, 1 stamt uit de aller-vroegste Minoian periode, 2700-2000 BC. de andere uit de nog oudere Neolithische periode, 3500-3000 BC. Nu zijn slechts op en rond de heuveltop, alleen de kelders van de huizen bewaard gebleven en de straten hebben nog de originele bestrating en laten sporen van afvoergoten zien. Er zijn zelfs ruïnes van een kleine kopie van het Knossos paleis, ook hier de huisvesting van de regerende heerser, te bewonderen. Slenterend door de ruïnes, genietend van het schitterende uitzicht en met een beetje verbeelding, is bijna voor te stellen hoe het hier zoveel duizenden jaren geleden, geweest moet zijn.

Anneke & Jan

Koffie tijd

In elk geval is het nu een rustgevende omgeving waar je heerlijk je boterhammetje kunt eten of het meegebrachte kopje koffie te drinken.

Ierapetra

Anneke en Jan zijn met vakantie en willen dus ook een stukje strand en terrasjes zien. Daarvoor ondernemen we een ritje naar de zuidkant over het smalste gedeelte van het eiland, naar Ierapetra.

Via een schitterende weg door een steile vallei en landbouwgebied met kassen, komen we aan in de volgens de folders, warmste stad van Kreta. Het oude stadcentrum is idyllisch maar klein en laat nog veel Turkse invloeden zien. Er is weinig toerisme, de terrasjes zijn nog in de "winterslaap" zoals eigenlijk de hele stad.

Ook de haven is geen drukbezocht gebied. Er liggen wat lokale vissersboten en een enkel verdwaald zeil- en motorjacht.

Vanaf het fort hebben we een schitterend uitzicht over het havengebied en de eilandjes voor de kust. Op het fort en bij het strand waaien we bijna uit onze kleren en een koele duik is niet echt aantrekkelijk en rijden verder.

Vanuit Ierapetra gaan we oostwaarts langs de lange kustlijn met de smalle kiezelstranden. Bij Makris verder in noordoostwaartse richting de vallei van de Hoogvlakte van Chandras in, om uiteindelijk vlakbij Sitia aan de noordkust, uit te komen. Sitia zelf, bewaren we voor een volgende trip.

Ierapetra

Water en bergen water

De weg terug naar Aghios Nikolaos slingert door het hoge bergmassief aan de noordzijde. Na 5km begint het toch te stortregenen. De lucht is donker en grijs en de ruitenwissers kunnen op maximale snelheid het geweld amper bijhouden. Heuse rivieren stromen ons heuvelopwaarts rijdend tegemoet. Soms via de goten maar vaker neemt de regenrivier de hele weg in bezit. Bij een dalend traject haalt het water ons bijna in. Helaas geen schitterende uitzichten door dit natuurgeweld. Anneke vindt dat niet erg gezien haar hoogtevrees, want ze zit aan de "uitzicht-kant" van de auto. Het regent zo hard dat we wel even willen stoppen in een restaurant, maar nix is open. We stoppen op een parkeerplaats om ons meegebrachte broodje en koffie te nuttigen terwijl buiten de zondvloed rustig doorgaat. Als we verder afdalen, wordt de regen minder en vangen we af en toe een glimp van de beloofde spectaculaire uitzichten op. Maar de regen stopt pas 20 km voor A.N echt. Hier zijn de wegen droog en het lijkt hier helemaal niet te hebben geregend. Blijkbaar hebben we onder invloed van het bergmassief, "genoten" van een plaatselijke depressie.

Na terugkomst op de Zeezwaluw, genieten we in de zonovergoten kuip van een drankje voor we een heerlijke Zeezwaluw-maaltijd verorberen en A&J terugrijden naar het appartement.

Spina Longa

Het weer laat het afweten om met de Zeezwaluw de baai van Spina Longa te bezoeken. Er is helemaal geen wind of het blaast met 6-7Bft uit het noorden. Met de auto rijden we naar Elounda aan de voet van de baai. Qua zeilboten is het rustig maar de tripperboten voor het bezoek aan het melaatseneiland in de ingang van Spina Longa baai, varen af en aan. Vanaf een terrasje aan de haven hebben we goed uitzicht op het komen en gaan van busladingen witte toeristen die richting tripperboten worden gedirigeerd.

Bij dit restaurantje introduceren we bij A&J onze favoriete Griekse lunchhap, "het broodje giros". Het is een hele kunst en vraagt wat oefening, om het stijf opgerolde pita broodje gevuld met vlees, tomaat, ui, saus en frietjes zonder knoeien te verorberen. Uiteraard worden er geen mes en vork bijgeleverd dus kunstig werken met handen, vingers en mond levert een leeg bordje maar een heerlijk gevulde maag op!

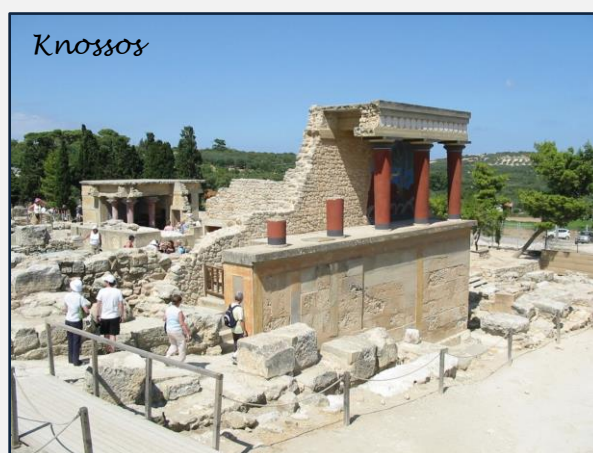
Vanuit Elounda rijden we naar het vissersplaatsje Plaka, dat tegenover het melaatseneiland ligt. Vanaf de hooggelegen weg, hebben we een schitterend uitzicht over Spina Longa en het achterland.

Uitzicht vanaf Plaka over de Spina Longa baai

Knossos en Iraklion

We rijden verder richting Iraklion en Knossos. A&J bezoeken deze "must" van Kreta, het schitterende Minoian Paleis van Knossos terwijl wij buiten een boekje lezen. We zijn er al geweest en hoeven niet opnieuw blootgesteld te worden aan de speciale restauratiekunsten van Sir Arthur Evans! A&J zijn snel uitgekeken en we besluiten ook de stad Iraklion met een bezoek te vereren.

Knossos

Mooie fontein in Iraklion

In het moderne centrum van Iraklion, op een terrasje op een mooi pleintje in de schaduw van wat bomen genieten we van een kopje koffie en de vele toeristen die voorbij wandelen.

Het is gezellig druk en via de winkelstraten in het centrum wandelen we weer terug naar de auto. De terugrit gaat over de snelweg en is een mooie afwisselende route om te rijden.

Op zondagmorgen 12 april brengen we A&J naar het vliegveld in Iraklion waar ze om 11 uur vertrekken, hun vakantie in Kreta zit er weer op en de onze ook! Onze joblist wordt weer opgegraven.

Dekluik bestelling op herhaling

Het in januari in Nederland bestelde maar nooit in Rodos afgeleverde dekluk gaat op herhaling. Niet in Nederland maar in de UK vinden we een internetbedrijf wat het juiste luik heeft. De internet bestelling gaat vlot, respons van het bedrijf is adequaat en snel. Het dekluk kan in 3-8 dagen bij ons zijn vanaf het moment dat het in de UK is verstuurd.

Transport binnen Griekenland kan wat traag zijn doordat het Grieks paasfeest roet in het eten kan gooien. Intussen verzamelen we de andere benodigdheden voor montage van het luik. Een houtbedrijf, voor de afwerking aan de binnenzijde, kunnen we niet vinden in A.N.

Gelukkig scoren we wel een aantal tubes Sikaflex voor de kuip- en dek reparatie. De kuipnaden worden van nieuwe kit voorzien terwijl we in de marina liggen te wachten op ons dekluk [zie "Zeezwaluw Suffertje"](#)

Op 29 april hebben we eindelijk het pakket met het dekluk in ons bezit. Het heeft 5 dagen bij ACE World-wide-service gebivakkeerd omdat de waarschijnlijk blonde baliemedewerker niet wist wat "marina" betekende en het pakket als "adres onduidelijk" bestempelde. Op de onderzijde van de doos!!! stond op het label toch echt het volledige adres, maar ja een doos keren ?

Kuip kitten

Nog meer bestellingen uit het buitenland

John Wierkxs, watersportzaak in Willemstad benaderen we per email voor de bestelling van speciale 12V dek-stekkers die we hier nergens kunnen bemachtigen. Door de goede en snelle service van John hebben we na 2 weken de stekkers in ons bezit. Nu kunnen ze worden geplaatst en kan het zonnepaneel worden aangesloten zodat nu wanneer we onderweg zijn, tegelijkertijd het zonnepaneel en de sleep/windgenerator de accu's kunnen laden. Vanaf nu stroom genoeg!

De laatste boodschappen worden gehaald bij hofleverancier Lidl, gasfles gewisseld en diesel getankt, watertankvol en kunnen we op 2 mei de marina van Aghios Nikolaos uitvaren.

Ankerplaats werkzaamheden

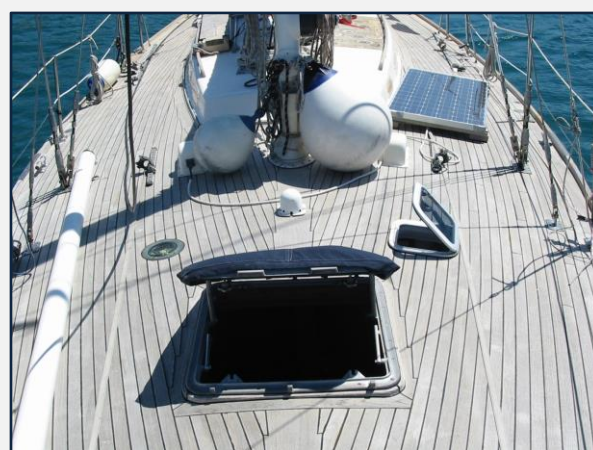
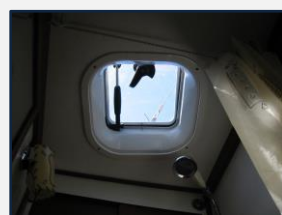
De eerste grote tocht is 10 Nm, naar de baai van Spina Longa waar we uiteindelijk 1 maand hebben gelegen. In het vorige reisverslag melden we al dat de harde wind daar regelmatig met ons stoeide, terwijl ons anker perfect lag.

In deze maand hebben we het dekluk ingebouwd, alles terwijl we voor anker lagen. Het prisma moest eerst worden uitgezaagd, randen netjes afgewerkt (schuren & epoxy), de kitnaden die aansluiten op nieuwe "gat" uitkrabben en nieuwe Sikaflex aanbrengen.

Prisma uit dek zagen

Riens ontwerpt een nieuw vierkant frame tussen dek en plafond dat dezelfde stijl heeft als het oude ronde vulstuk. Door het ontbreken van bouwmarkten of aanverwante shops wordt het nieuwe frame een waar fröbelpject uit gebruikt hout. Na een aantal schuur / plamuur sessies en een likje verf doet het resultaat niet onder voor een professioneel knutselwerkje.

Riens druk aan het werk met het maken van een nieuw frame. Enne het resultaat
Nu is alles pas gereed voor de daadwerkelijke plaatsing van het luik.

Afplakken, afstandsplaatjes aanbrengen, primer aanbrengen en dan een dikke laag kit op het dek als verende laag onder het luik opbrengen. Paar dagen wachten voor de bouten echt aangedraaid kunnen worden. Nog even de binnenzijde verder afgewerkt, plafonnetje ertegen en alle attributen weer op hun eigen plekje en voila we hebben een nieuw dekluk wat nu ook gebruikt kan gaan worden voor ventilatie. Het was een ingrijpende klus, maar ook uitdagend omdat alles werd gedaan terwijl we voor anker lagen. Dat was voor ons de eerste keer. We zijn geheel tevreden over het resultaat en eigenlijk best een beetje trots ook!

Energievoorziening tijdens klussen

Met ons kleine 800W benzine generatortje konden we 220V genereren voor al onze benodigde elektrische apparatuur zoals boor, decoupeerzaag, Dremel, schuurmachine etc.

Intussen deden zonnepaneel en windgenerator vreselijk hun best om de accu's op peil te houden. Vooral de windgenerator leverde veel energie omdat we bijna altijd 20-25 kn of meer, wind hadden.

Kortom energie genoeg op de Zeezwaluw. De foto's zijn een weergave van het werkproces en de energiebronnen, de windgenerator en ons benzine generatortje in gebruik tijdens de werkzaamheden.

Vertrek Spina Longa

Na 1 maand Spina Longa, waar we genoten van Elounda's charme, leuke stadstripjes, uitstapjes met ons "rubbertje" ter verkenning van de baai. Het vriendelijk personeel van het internetcafé als ontspanning naast de drukke werkzaamheden, is het moeilijk afscheid nemen. Het weer window voor 9-14 juni geeft zuidwestelijke winden van 3-4 draaiend naar west. De dagen daarna weer een 6-7 Bft gaat waaien. Dus wegwezen voor de meltemi weer een week doorstaat. Dit lijkt ons een prima gelegenheid om de 3daagse tocht naar de zuidwestelijke punt van de Peloponnesos te maken. We huren nog een dag een autootje voor de laatste boodschappen en de lege gasfles om te wisselen voor een volle.

De windgenerator wordt weer omgebouwd tot sleepgenerator, de genna wordt op de rol gezet, de laatste spulletjes nog even zeevast zetten en de zeiltrip kan beginnen.

Om 6 uur trekken we het anker met veel moeite uit de modder en varen de baai uit. De wind is nog in diepe slaap en op de motor tuffen we langs de noordzijde van Kreta. Om een uur of 10 pikt de wind pas op en kunnen de lappen omhoog.

Al kruisend zeilen we westwaarts langs de noord kust. Opschieten doen we niet echt omdat de wind miniem is en om 4uur in de middag is het volkomen blak en moet de knorrepot weer aan. Als we om 19 uur in de buurt van het eilandje Dea boven Iraklion zijn, maken we een D-tour in de hoop er een ankerplekje voor de nacht te vinden.

Helaas, alles hebben we afgeschuimd maar het was overal te diep, tot een paar meter van de kant nog 25 meter of meer veel te diep dus.

Na een uurtje rond scharrelen gaan we weer verder op de motor over een gladde zee.

Na een lekkere pastamaltijd scheren we het wachtsysteem is. De 2 volgende dagen is er ook bijna geen wind en al motorsailend of alleen op de motor varende, komen we gestaag dichterbij het vasteland van Griekenland.

Ter compensatie voor de afwezige wind, genieten we elke avond bij zonsondergang van een heuse dolfijnenshow. Ze springen meters uit het water en scheren pijlsnel keer op keer voor de boeg langs. Van dit soort momenten worden we helemaal vrolijk en kunnen er geen genoeg van krijgen.

Op zoek naar wat wind, koersen we de 2de dag zuid van het eilandje Anti-Kithera maar het zuchtje wordt niet de voorspelde 4-5 Bft. De wind is en blijft minimaal, wat heel ongewoon is voor de Egeïsche Zee rond Kreta! Uiteindelijk valt het anker in de schitterende baai van Methoni aan de meest zuidwestelijke vinger van de Peloponnesos en daalt er een weldadige stilte neer op de Zeezwaluw.

Route van Spina Longa naar Methoni

Turbulent rustpunt tussen Kreta en de Ionian

Zeezwaluw in Methoni ankerbaai

Methoni is een mooi dorpje op de zuidwestelijke vinger van de Peloponnesos. Het kent niet extreem veel toerisme maar richt zich meer op de omliggende landbouwgebieden.

Voor ons betekent het, dat we hier heel veel goed gesorteerde winkeltjes vinden om de voorraden weer op peil te brengen, tegen normale prijzen kunnen internetten in de lokale kroegjes en diesel kunnen krijgen binnen 20 minuten sleuren met het karretje.

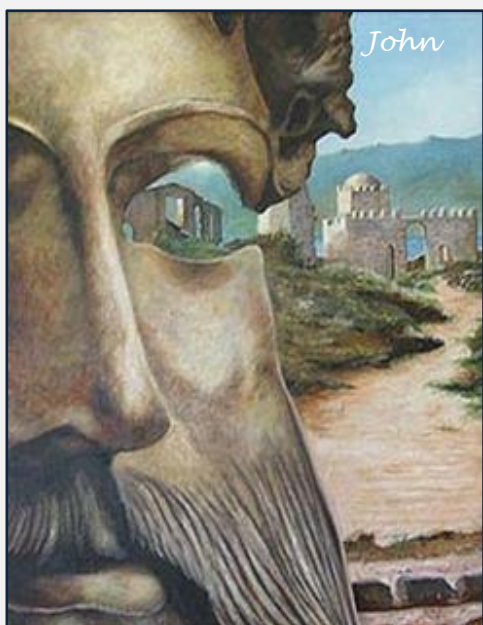
We duwden ons met diesel geladen rubberbootje juist los van het steigertje als we achter ons iemand in het

Nederlands horen zeggen: "jullie zijn toch wel ver van huis".

Zonder het ankerlijntje in de schroef te laten komen, lukt het om weer naar de steiger terug te keren en kennis te maken met John. Al snel ontstaat er een geanimeerd gesprek en blijkt dat John en zijn vrouw Yvonne, na gezeild en ge-camperd te hebben, hier in Methoni zijn neergestreken. Hoewel er in de omgeving meer Nederlanders wonen vindt John het toch leuk dat ook zijn vrouw weer eens "nieuwe" Nederlanders kan ontmoeten. Hij nodigt ons uit om de volgende dag tegen koffietijd langs te komen.

Beiden blijken kunstschilders te zijn met daarnaast een grote affiniteit voor muziek, een combinatie die hier in Methoni voor een boeiend leven zorgt. Op weg naar het terras hadden we in huis al vele mooie doeken zien hangen en als John voorstelt om na de koffie ook even in de ateliers te gaan kijken gaan we daar gretig op in.

Beiden blijken een heel verschillende schilderstijl te hebben. Het werk van Yvonne is surrealistisch met een hele warme sfeer en hoofdzakelijk uitgevoerd in acrylverven, terwijl John realistisch werkt met olieverf, acrylverf en daarnaast aquarelleert.

Hij legt ons uit hoe hij de aquarelleertechniek vaak gebruikt om een studie op te zetten waarna hetzelfde onderwerp later in olieverf wordt uitgevoerd.

Aan de hand van vele voorbeelden in de galerie verduidelijkt hij zijn werkwijze en inspiratiebronnen.

Het wordt een schitterende rondleiding waarbij thema's als;

"lucht, aarde, water", "de vier jaargetijden", "mythologie" en "Griekse architectuur" de hoofdrol spelen. We zien een schitterende aquarel van drie sterntjes (zeezwaluwtjes) in een duel om een visje. De wendbare vogellijfjes zijn zo realistisch en stralen zoveel dynamiek uit dat je nauwelijks loskomt van het tafereel.

John is duidelijk heel trots op dit werk dat hij ook in olieverf wil gaan uitvoeren. Als je meer wilt weten over deze twee bijzondere mensen en hun schilderijen, bezoek dan hun site: <http://john.artex.nl> Terug op het schaduwrijke terras kijken we uit over de boomgaarden op een steenworp afstand van de azuurblauwe zee. Onder het genot van een wijntje en verhalen over heel veel gemeenschappelijke interesses wordt het één van die dagen die in een oogwenk voorbij vliegen. Voor we het weten, zien we de schaduwen langer worden en wandelen we door de velden terug naar de steiger, nagenietend van de mooie dag.

Ankerplaats ontmoetingen en sociaal leven

Methoni ligt wat te ver zuidelijk voor de gemiddelde zeilende toerist maar is met zijn beschutte ankerbaai op zandgrond een uitstekende tussenstop voor zeilers op doortocht. Hoewel de meeste schepen een paar dagen blijven liggen voor het volgende hopje wordt gemaakt, levert het elke dag weer nieuwe burens op.

Zo ontmoeten we Hubertus, een Nederlander die vanaf zijn 18de in Spanje woonde en de afgelopen 9 jaar, samen met zijn hondje in een 8 meter zeilboot, de wereld omzeilde. Een leven vol avonturen maar nu was hij weer onderweg naar Spanje om zijn zoon (33) na vele jaren weer terug te zien.

Op zo'n ankerplaats kan het ook niet uitblijven dat je medezeilers ontmoet met gemeenschappelijke vrienden en kennissen en Engelse schepen waar de boekenkist ook weer rijp was voor het ruilen van boeken, kortom, het ging lijken op een zeer jachtig leven.

Tussendoor snorkelen we rond een houten wrak en dwalen een dagje door het Venetiaanse fort. Het omsloot de vroegere stad. Ondanks dat we dit soort fortificaties vaker gezien hebben blijft het fascineren om te zien hoe opeenvolgende culturen/overheersers, ieder met zijn eigen bouwstijl, een heel geschakeerde stad oplevert.

Het Venetiaanse Fort in Methoni

Het nieuwe weerbericht voorspelt binnenkort twee dagen met zuidelijke winden die we uitstekend kunnen gebruiken om weer 120 mijl noordelijk te komen. Tijd om weer te vertrekken, maar niet voordat Yvonne en John nog een dagje op de Zeezwaluw doorbrachten.

Zulke gezellige dagen met gelijk gestemde zielen maakt het soms moeilijk om weer verder te gaan maar als we de volgende morgen in de azuurblauwe zee worden begeleid door een grote school dartelende dolfijnen, voelt het afscheid nemen weer wat minder zuur.

Laatste blik op de ankerbaai van Methoni

Wordt vervolgd in ["De Peloponnesos en het eiland Levkas"](#).